

PÁN BŮH JE PŘÍTOMEN

249

TEXT: GERHARD TERSTEEGEN 1729

HUDBA: JOACHIM NEANDER 1679 • PŘEKLAD: ALOIS ADLOF † 1927

Pán Bůh je pří - to - men, kla - ně - jme se Je - mu,
Bůh je me - zi ná - mi! Ztiš se su - cti - vo - stí,
pří - stu - pu - jme s bá - zní k Ně - mu!
sr - dce, s či - stou u - pří - mno - stí!
On buď jen ve - le - ben, Bůh náš, pra - men ži - tí,
Je - ho slu - ší ctí - ti.

2. Pán Bůh je přítomen! / Jemu bez přestání / serafů se sbory klaní. / „Svatý, svatý, svatý“ / andělé Mu pějí, / vůli jeho konat spějí. / Těž i k nám / rač se sám, / Pane, nakloniti, / když Tě chceme ctíti.
3. Velebný a svatý / Bože, slaviti Tebe / toužíme, jak ctí Tě nebe. / Před tvým obličejem / chceme vždycky chodit, / rač nás v Du - chu, v pravdě vodit, / ať se jen / den jak den / v Tobě kochat smí - me / a Tě velebíme.
4. Šlechtné nás učí, / pokorné a vroucí, / ať tvé lásky slunce skvou - cí / hřeje nás, nám svítí, / ať se poddáváme / vůli tvé a Tebe máme / za svůj skvost, / v Tobě dost. / Přijmi děkování / za své slitování!

Německy

Gott ist gegenwärtig. / Lasset uns anbeten / und in Ehrfurcht vor ihn treten. / Gott ist in der Mitte. / Alles in uns schweige / und sich innigst vor ihm beuge. / Wer ihn kennt, / wer ihn nennt, / schlag die Augen nieder, / kommt, ergebt euch wieder.